

OPONENTNÍ POSUDEK
ČESKÝ DŮM NA TAIWANU

autor / diplomant: bc. Valerie Heyworth, **název diplomové práce:** Český dům na Taiwanu

vedoucí práce: MgA. Ondřej Císler, Ph. D., **oponent práce:** MgA. Markéta Zdebská

akademický rok / semestr: 2020 – 21 / zimní, **ústav:** 15118

zadání diplomové práce (zdroj: portfolio diplomanta)

„Návrh Českého domu na Taiwan.“

NÁVRH HODNOCENÍ

A

V Praze dne 3. 6. 2021 zpracovala

MgA. Markéta Zdebská

Valerie si v rámci diplomního projektu vzala za úkol vytvořit reprezentativní prostor české republiky na území Taiwanu, konkrétně v Taipei. Vzhledem k lokaci byl pro mě, v rámci zkoumání projektu, důležitý elaborát, který se spolužáky vytvořila v rámci předdiplomu. Jeho rozsah, včetně politického přesahu je obdivuhodný. A i když není tento dokument předmětem hodnocení, je jisté, že se stal velmi solidním a pevně ukotveným základem pro další práci studentů a mě byl dobrým průvodcem.

Diplomní projekt Valerie na analýzu prostředí plynule navazuje a postup práce lze od počátku hladce číst jako animovaný příběh, jehož součástí je mj. i podrobně zpracovaný program budovy. Tento způsob mapování práce by se dal přirovnat právě k návštěvě cizí země, kterou postupně poznáváte a odhalujete.

Pozastavím se jen nad drobným rozporem koncepčního východiska v předobrazu české kopcovitosti a následného vytvoření parku. Valerie zároveň vyslovuje ambici vytvoření „veřejného prostoru evokujícího Českou republiku“. Je tím správným průnikem kopcovitý park? Protože tuším dobře míněný cíl, navrhuji zůstat u krajiny. Krajiny, která se line prolukou po střeše restaurace a podvílí se, částečně skrytá ve stínu, pod navrženým objektem...

Vytvoření této schematizované krajiny, jakožto kontrastního sochařského prvku, v daném prostředí považuji za vhodný průnik možného a chtěného, respektování podmínek a symbolické reprezentace. Protože autorka sama jasně sděluje jak odlišná je architektura ovlivněná podnebím a je, jako taková, nepřenosná. Vytvořením zastřešené krajiny / veřejného prostoru jde projekt, přes svou expresi, výrazně „po srsti“ místním podmínkám a to je mi sympatické. Přesto se zeptám, zda k objektu neexistuje předloha. Lze nemít před očima schéma objektu Federálního shromáždění?

Když se vrátím k té naší české krajině, je jediná škoda, že ji nezaznamenáme na výkresu situace, nebo průhledy z horních podlaží. Zobrazení, resp. nezobrazení kontextu jednotlivých plánů tak znesnadňuje rychlé pochopení a přečtení těchto vrstev a vztahů mezi nimi. Je potřeba si uvědomit, že čtení takto neobvyklého objektu nemusí být pro všechny pozorovatele intuitivní a je potřeba zobrazování věnovat o to větší péči.

Posouváním se dále celým příběhem vnímám vývoj projektu a musím ocenit znatelný posun od schematické skici pracovního modýlku po propracovanou konstrukci, která dodává objektu detail a měřítko. Přesto je stále dostatečně brutální, a tím kontrastní k dění v parteru.

Vertikální stavba na sebe záměrně upozorňuje, ale v parteru se chová střídmě a zapadá do rozmanité a zabydlené ulice.

Provozně objekt hodnotím po bližším zkoumání jako přesvědčivý. Jásám nad možností přecházení mezi objekty ve vyšších patrech exteriérem, resp. nad volným navazováním vnějšího a vnitřního prostředí. Představuji si vzdušné a lehké průhledy avizovanými enfiládami. Tento princip je působivý vždy, v podrobnosti tisku však není na první pohled patrné, které prostory jsou venkovní / vnitřní, které jsou spojené / oddělené a kterými jsou navrženy ony průhledy a interiér, který Valerie prezentuje na závěr své práce, bohužel působí poněkud nedokončeně. Může to být záměr, nicméně je potřeba se zamyslet minimálně nad vnitřní akustikou. Je brána při volbě materiálů v potaz?

Dispozice parteru je čitelná na první pohled. Vzhledem k pevné části konstrukce je zcela jasné co se kde děje. Vytváření a tvarování specifického prostoru, jako vytesaného ve skále považuji, vzhledem k typu budovy a svého bytí pod kopcovitou krajinou, za adekvátní. Připadá mi jen škoda, že krajina není bezbariérová pro přímý průchod, nicméně chápu, že se do ní člověk může nechat vyvézt navrženými komunikačními jádry.

Text doplňující jednotlivé výjevy, včetně výkresů, vhodně doplňuje a provází příběh domu. Hezký je moment setkání se s okolními budovami, doslova nahlédnutí do dvora chrámu, ke kterému se studentka vztahuje a nabízí popis, který stačí k pochopení a rozehrání obrazotvornosti. Snad to obyvatelům ve dvoře nebude vadit.